

Noben avtor ne more začeti iz ničā.

(Hugo Friedrich)

Preludij

Hvala, Candy

Se boste zadovoljili samo z
opranim perilom, ko
lahko dosežete mnogo več,
perilo neprimerno lepote?

Kupite Candy,
stroj, ki je dosegel popolnost.

Tretji predal skriva skrivnost
brezhibnega pranja.
Vanj lahko vlijete sivko,
Diora, Carvena - robe d'un soir -
in vaše perilo vam bo še bolj zadišalo.

Lahko perete svilo, volno pa platno.
Saj je za vsako tkanino
poseben program.

Pomaga vam tudi ekonomizator,
čarobna tipka za štednjo, signal za prihranek.
Antistatiki pa skrbno odstranjujejo
statično naelektrenost.
Umetna vlakna napravijo
še bolj odporna.

Ne pozabite na sredstva za apreturo.
Sredstva za apreturo olajšajo likanje.

Ena samcata prilagodljiva ročica
zadošča,
ima pa tudi kolesa, kadar so potrebna.

Lahko ste popolnoma mimi.
Elastični podstavki
varujejo stroj pred vibracijami.

Kupite Candy z varnostnim filtrom.
Vrnil vam bo vse novce,
vse gume, vse iluzije.

Morete ga vključiti, kadar vsi spijo.
Taka in še večja je njegova
neslišnost.

Ne omahujte doma, ne omahujte na cesti.
S Candyjem pri priči v boljše življenje.

Kupite Candy! Prelisičite Smrt!
(To cipico rakasto, to poslednjo
psovko!)

Tako je. Perica je šla za prvomajske praznike v Trst in si kupila pralni stroj. Naphala ga je s perilom, nasula vanj dve merici faks helizima, nato pa pritisnila na gumb in se za hipec večnosti hvaležno zastrmela v magično okence. Ko jo je zamaknjenost minila – vse mine, le bog ostane (Tereza Avilska) – je odvihrala v kuhinjo, vzela raco iz hladilnika, nabrusila nož in ji pridno začela rezati rep.

Od tu kakopak anticipacija oz. re-aktualizacija besedne igre o perici. Bi se mogla sicer ubadati z račim repom tako prisrčno in izključno (kot kaže, da se), če bi jo čakali kot nekoč polni čebri umazanega in lugastega perila? Ne. Le Candy ji omogoča zvrhano zajemalko Žižkove "biti časa" iz Kartezijanskih meditacij. Še več. Navrže ji za boglonej tudi razkošje (najbrž bit razkošja) "dodatne" biti "prostega časa", to pa ni mačja solza, lepo ponižno priznamo.

Perica potemtakem reže raci rep. Od leve na desno in od desne na levo. Slovenska avantgarda pa nam soli pamet le z leve proti desni. Z desne proti levi se nam kvečjemu predstavlja (pravzaprav se postavlja) – TEMAP ILOS – s Plamnovno blaznostjo črk oz. s polblaznostjo (gre za črkarsko ebefrenijo?). (Poet, kobilic-epigonov se boj! Boj se svetopisemskih lisičk, ki po malem, a vztrajno zabljejo sladko izabelo po tujih logih in vinogradih!)

Zdi se, da je v peričini zbirki nova le perica. O raci smo čuli in brali že leta 1966., vse po vrsti in nadrobno. In po večkrat celo, ne le enkrat. Repetitio je sicer mater studiorum, a po Tarasu Kermaunerju (che la sa lunga) – če sem ga prav razumela – repetitio je le maska, ni avtentičen obraz. Obnova je odpoved, stagnacija, zastoj; je greh zoper svetega duha; je odstop iz zgodovine; je tako imenovani zamujeni tramvaj, ki ga nenehno očita vsakomur, sam pa ga vedno le ne dohaja in – tu pa tam, hočeš nočeš, ves zasopljen – hodi peš.

Skratka, o peričinem zborniku ni kaj posebnega povedati. O mrtvih, seve, samo dobro. Žive – pa jih je še kaj? – velja vseeno opozoriti na Šalamunovo grenko konstatacijo o ptičih. (Grenko zavoljo očitnih hierarhičnih – mikro, makro in mega – struktur. Zavoljo biološke, prirojene, apriorne, neovrgljive) in večne neenakopravnosti med bitji in rečmi. Kajti:

92 Veliki ptiči imajo veliko glavo
majhni ptiči imajo majhno glavo
Plus rep plus oči plus kljun.

Gre bržkone za varianto o ribici, ki je zaplavala v veliko morje, pa zato ni večja. Za redimenzioniranje starogrške devize "bodi, kar si" v "si, kar si", pa če se tega zavedaš ali ne in se še tako braniš. Noben videz te ne odreši. Nobena embalaža. Noben bog. Nobena ideologija. Noben sofizem. Nobeno zaklinjanje ali odganjanje duhov. Noben predsodek. Nobena špekulacija. Noben privid. Nobena iluzija. Ker pač nisi to, kar misliš o sebi, da si; in niti to, kar mislijo drugi o tebi, marveč le to, kar enostavno si, in ti tega ne more odvzeti nihče, pa če se vate še tako zaletava in zaganja, o utehal! Vse drugo je igra. Ljubka in barbarska. Naseljevanje prostora – praznine. Raba, zloraba in "filanje" časa. Stava na srečo in ... nesrečo. Hazard.

No, če je tako, pa se igrjmo.

I take my pen in hand
I'm trying to come to the point

Smejte se
hahljajte se
režite se
(povsem resno)
s slovensko institucionalizirano
avantgardo.'

Kdor se s slovensko
avantgardo smeje
kdor se s slovensko
avantgardo reži
kdor se hahlja
kdor je resen,
ta je napreden.

institucionalizirano

institucionalizirano

institucionalizirano

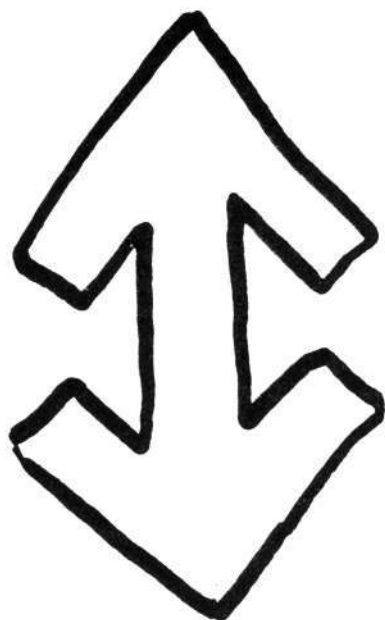
Ni osamljen drag pa square pa dinosaver,
 marveč cat in hip in outsider kot vsi drugi.
 Bavi se s kuhinjsko kibernetiko,
 pisalni stroj se mu pod prsti spremeni
 (kot mlin Kihotu) v computer.
 Ni mrtev, ni sentimentalni, ni apatičen,
 le dela se, ko da je vse preteklo pozabil.
 Lasje mu ne izpadajo, ker pristaja na danost;
 sploh je pri njem vse dvojnega značaja.
 Smej se, hahljaj se, reži se, potuhnjenec!
 Pristani na danost, poslednji smrdljivi konformist!
 Kdor se s slovensko avantgardo smeje,
 temu se jezik ne opleta, ko iz-
 govarja Blessed Praised Delighted
 Magnified Lauded Exalted
 in t' incompréhensibilité mu je
 manj tuja, bolj domača, bolj kompren-
 sibilna od nerazumljivosti.
 Ireduktibilnost pa zabris presence
 ga očitno spravila v orgazem.
 Ubada se sploh z monadologijo.
 Schumann pa ne igra več. Prav poredkoma Berga.
 Tudi hčerke boljših meščanskih družin
 so se po vojni distancirale od Chopina in Liszta,
 sinčki pa nedavno od Sartra, Eliota, Camusa.
 Zdaj rajši interpretirajo (Es gibt Sein),
 - tu in tam štiriročno, ponavadi teamsko - ,
 kritiko Kantove antinomije uma.
 Vnemajo se za Lacana, Saussura, Althusserja.
 Sollersa prepisujejo. Heideggerja.
 Bonda - Expendable Icon!
 In semeiotiko (SEMIO-logijo)
 nevarno prilikujejo SIMIUS-logiji:
 "Kažem tisto, ki je isto in je vseeno,
 vse je eno to in ono, ki je nič."

Smejte se	Ha-ha
hahljajte se	Hi-hi
režite se	He-he

S slovensko (ho-ho) avantgardo.

Interludiji

(Glej priloge)

Pogled naprej, pogled nazaj

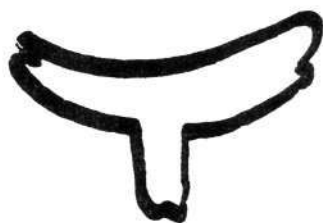
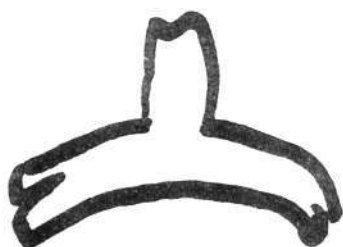
parakro
 mezin

PLACUIT AUTEM CLEMENTISSIMO DEO
 HIS NOSTRIS TEMPORIBUS NOVAM
 ARTEM DOCERE HOMINES

1480
 D.D.D.

Kult osebnosti

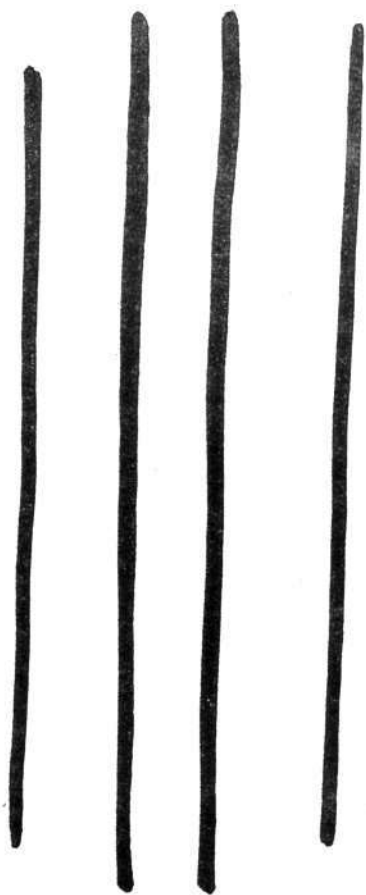

SIMBOLI

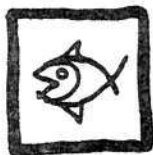
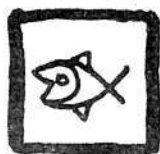
Pip Pip Tip

Parkiranje
Humanističnih
PAROL
PREPOVEDANO

Pot brez konca

Brez repov, brez glavic, na ves glas,
sardelice, molite za nas!

VARIACIJA NA FOURESTOVO TEMO

ZANAM I
O
H
R
M
A
Z
D

Duh in črka

Siti smo lulekov
lulekov
lulekov,

- ŠALAMUNOVIH MALIH KLJUNOV
NAMREČ -

dajte nam že
poštenega

Spoštovani tovariš Pirjevec,
kaj naša najmlajša pesniška junta ne zmore nič takega,
kar bi kazalo na ... vznik VELIKEGA KLJUNA?

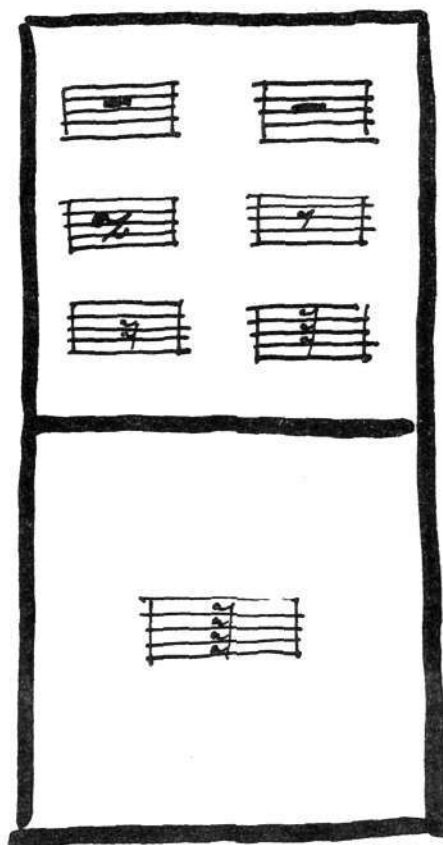
Ars nova, novissima verba

Sinopsis za 29 vizualnih kompozicij

S triptiz
 Lahek kot oblak
 O biralci rožičev
 V odilni in samoupravni elementi
 S pomin na sinjo prostost
 T oppla sapa morja
 V senci visokih zidov
 O zka jama
 E nakonočje
 V seeno je, če se gora pogrezne
 O d vseh strani
 K o dorasteš, ko bo nedelja
 A ja tuta ja
 T rilobit
 I znenada na moji desnici
 V rtiljak življenja
 I n ko pride jutro
 I nvention über einen Rhythmus
 N espečnost
 A legorija pomladi
 U topija
 T am doli, kjer se strmina poleže
 O žgana puščava
 M ed poletjem in zimo
 A ut - aut
 C alendula
 I n molk božji
 J ezičasti cvet
 A mplituda

Sedem načinov molčanja

Postludij

In tako se je človek,
 razpet med krsto in življenjem,
 znašel pred ciljem.
 Ni vprašal po smislu in nesmislu,
 le zaznal je, da obstaja.
 Kdo sem? se je zdrznil.
 Glasek zdaj bronasto odmeva:
 Kdo sem?
 Kdo smo pravzaprav?
 Kdo ste?
 Kdo so?
 Kaj je?
 Negotovost je kajpak stopila
 iz pozabljenja.
 Nevarnost se večja.
 Naj torej molčimo,
 dokler se nam skrivnost
 sama ne razodene?

FINALE

Ayant dit tout cela
 cette femme tristement s'en alla.